

Hadi Gel

– turgaykurtulus · 06 Mart 2025

Hadi gel, kelimeleri duvara yaslayalım,
sesimiz, gölgesi silinmiş bir fısıltı olsun.
Perdeleri açma,
gece, sırtında taşıyor geçmişin ağırlığını,
bir bakarsın, düşeriz içinden.

Hadi gel, sustukça çoğalım,
rüzgârın kıyıya vurduğu eski bir şarkı gibi.
Beni çocukluğumdan çöz,
kumdan kalelerden vazgeçtim,
yüreğimi de denize bıraktım
belki bir balıkçının ağına takılır.

Hadi gel, hiç kimsenin bilmediği bir sessizliğe kaçalım,
papatyalarla konuşmayı öğrenelim,
sadece soluduğumuz kadar varız zaten.
Kokusu içime doldukça
bir cümle daha yutkunurum,
ama sen okuma.

Hadi gel, zamana dokunmadan geçelim,
yaz deme bana, yaz...
Cümleler yaralara benzediğinde,

hangi kelime merhem olabilir?
Yine de titreyen mum ışığında okunur selam,
dokunma.

Hadi gel, bu acıyı paylaşalım,
sen baldan al, ben zehrinden.
Nasıl olsa hep böyle bölüştük,
nasıl olsa hep böyle sustuk.

Hadi gel, konuşmadan konuşalım,
çünkü bazı sevgiler, sadece susarak anlatılır.

Turgay Kurtuluş